

عنوان مقاله:

مطالعه ویتلوژنین القا شده در پلاسمای جنس نر ماهی حوض به عنوان بیومارکر مواجهه با برهم زننده های اندوکرینی

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آبزیان، دوره 3، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

الهام عبدزاده - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گیلان

پهروز حیدری - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گیلان

رضا حسن ساجدی - گروه بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ماهی حوض (*Carassius auratus auratus*) از ماهیان آب شیرین و جزء اولین ماهیان اهلی شده و آکواریومی به حساب می‌آید. به منظور مطالعه میزان ویتلوژنین القاء شده پلازما در این ماهی، از تیمارهای ۱۷بتا-استرادیول، بیس فنول (BPA) (A)، نفتالن و بوتاکلر استفاده شد. بررسی حاضر طی دو مرحله مجزا انجام گرفت. در مرحله نخست، تیمارهای BPA، نفتالن و بوتاکلر با دوزهای ۲۸/۰ μL ، ۲۰۰ μg ، ۵۰۰ μg طی مدت ۱۵ روز به آکواریوم های حاوی ماهی حوض اضافه شدند و خون گیری در روزهای پنجم، دهم و پانزدهم انجام شد. در مرحله دوم، تیمارهای ۱۷بتا-استرادیول، BPA، نفتالن و بوتاکلر به ترتیب با دوزهای ۵۰ mg/Kg ، ۵۰ mg/Kg ، ۵۰ mg/mL و ۲۰ μL ، مستقیماً به ماهی ها تزریق شدند و پس از ۴۸ ساعت خون گیری صورت گرفت. بعد از جداسازی پلازما، با استفاده از تست ALP میزان فسفات و ویتلوژنین هر یک از تیمارها اندازه گیری و محاسبه شد. نتایج به دست آمده از مرحله اول نشان داد بین مقادیر ویتلوژنین تیمارها و گروه شاهد اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$). در بین تیمارها ابتدا ۱۷بتا-استرادیول و سپس BPA بیش ترین میزان ویتلوژنین را به خود اختصاص دادند. از لحاظ آماری بین دو تیمار نفتالن و بوتاکلر اختلاف معنی داری وجود نداشت. در مرحله دوم، نتایج به دست آمده اختلاف معنی داری را بین گروه شاهد و سایر تیمارها نشان داد ($P < 0.05$). در حالی که بین دو تیمار BPA و نفتالن اختلاف معنی داری وجود نداشت. با توجه به نتایج به دست آمده در این بررسی BPA، نفتالن و بوتاکلر با القاء ساخت ویتلوژنین در هر دو مرحله آزمایش، نشان دادند که می‌توانند به عنوان EDC در نظر گرفته شوند.

کلمات کلیدی:

۱۷بتا-استرادیول، بیس فنول A، نفتالن، بوتاکلر، ALP، EDC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1931560>

